

Reflections

That week I spent in Tenerife was one of my most precious experiences ever. Even the way we went there was full of fun and joy, I loved every tiny moment of it.

First of all, San Isidro and the towns nearby we could visit was very nice. People were kind and due to we were homed in a local town, away from tourists and any expensive places, the atmosphere was warm and cosy. I simply loved it! Then, the seaside, the smell of the ocean and the hot days, that “fresa batidos” I bought infinitive times made the whole thing a lot sweeter.

I was excited about the project week not only because of it has taken place in Tenerife, but because of the theme of the project. Prejudice in general is a super interesting theme to talking about, and I must say it’s a lot important to be known as well. We, the new, more open-minded generation needs to know how these situations work, to be a lot more accepter.

I must mention the tasks the organisers have prepared for us. I’m thankful to the great exercises, my English improved a lot and I became a lot more confident English user. They forced me to work in a group all by myself with a few strangers and I needed to socialise. That was the point when I thought that I may really can survive in English, I’m not that bad that I thought, moreover I’m not even an unsociable person who can’t say a confident word out loud in front of a crowd.

Last but not least, thanks to this project, I could meet a lot of super nice friends. Our hosts were the cutest ever, I love them to the moon and back, I want to meet them again so bad, I can’t wait until September. They made us feel comfortable there, so far away from home, they always cared if we felt bad, but fortunately they were so funny and adorable that such a thing haven’t happened ever.

Thank you all who made that trip possible, I can’t be thankful enough for your endless patience, kindness, honest and care you showed us.

Let’s meet in 2019!

(Bogi Döbörhegyi)

For me, the most beautiful thing I have seen in Tenerife was the ocean. It was really great that from the town, San Isidro, we had a spectacular view to the seaway. Tenerife is a volcanic island, that’s why the sand is black. When we first went on the beach I was very amazed. The waves were so strong that we couldn’t swim in the water, but the sunset was the most beautiful one I have ever seen.

(Anna Ambrus)

It was a fantastic week with amazing experiences. We got to know different cultures, we tried traditional spanish food, and we made new friends. People were always very kind and helpful, the landscape of Tenerife was beautiful. My favourite experience was the Siam Park, which is the biggest aquapark in the world. The weather was wonderful, we had fun with our spanish hosts. At school we learned about the migration situation and minorities from each country. After school we always had freetime activities, we visited the main tourist areas for example Costa Adeje and Los Cristianos. (Láng Laura 10.d)

Az Erasmus+ projektnek köszönhetően elnyertük a lehetőséget 5 sorstársammal, és 2 tanárral együtt, hogy az itthoni novemberi szürke időjárásból kimosduljunk egy teljes hétre Tenerife szigetére. Az utat repülővel tettük meg, ez különös jelentőséggel bírt nekem, mivel ez volt életem első repülőgépes útja. A kezdetbeli félelemérzetem azonnal eltűnt a felszállás után. Fogadó családjaink izgatottan vártak ránk a reptéren, a bemutatkozás után a délutánt mindenki a családjával töltötte. Második nap a világ legnagyobb aqua parkjának tartott Siam Parkba mentünk annak a reményében, hogy megismerkedhetünk a többi nemzet diákjaival és életre szóló barátságokat köthetünk. A bátrabbak lecsúsztak a legmeredekebb csúszdán, közben az adrenalin szint az egekig tört. A nap lezárásaként bele merészkedtünk az igen csak hevesen tomboló óceán tömkelegei közé. Hétfő kezdetével, megkezdődött az iskola a fogadóinknak és nekünk is, csak azzal a szerencsével, hogy nem a tanulás miatt indultunk az iskola felé. Délelőttjeink a projekt főmondatának a „Fight for Tolerance” cím értelmezéséről szóltak. A különböző nemzetek bemutatták saját országaik, városaik társadalmi, vallásai, nézeteit. Emellett elmondhattuk saját véleményünket az aktuálisnak mondható migráns helyzetről. Egy a társadalom diszkriminálásáról szóló film, a ruandai polgárháborút megfilmesítő „Hotel Rwanda” a projekt egyik támpontja volt, hiszen véleményünket ki kellett fejteni a filmről, sőt a válaszokat úgy kellett megadni, mintha mi lettünk volna a szereplők helyében. A csütörtök a Spanyolországban legmagasabbnak tudható Mt.Teide hegység környékét körbejáró túráról szólt. Sajnálatosan a hegy csúcsára nem jutottunk fel a szélsőséges időjárásnak köszönhetően. Péntek elkövetkeztével, eljött a búcsúzás ideje, a kulturális esten minden nemzet bemutathatta saját tradíciós szokásait, játékait. A sok nevetés, és boldog pillanat után, az érzelmes pillanatok jöttek, elérkezett a búcsúzás ideje az egy hét alatt megismert emberektől. A búcsúzás okozta szomorú pillanatok után mindenki a saját nemzetével maradt. Voltak, akik

nagy ünnepléssel zárták le az egy hetet, voltak akik csendesen a várost bolyongva. A szombatot mindenki a családdal töltötte, én az előzőleg is választható bálnanézésre mentem. A viharnek köszönhetően nem sok bálnát láttam a víz felszínén, de így is felejthetetlen élményt nyújtott az a sétahajózás. Az utolsó estét együtt töltöttem a magyarokkal és a fogadóikkal, az óceánparton. Vasárnap már tényleg a végső búcsúzás volt a fogadóinktól, családtagjaiktól, a legtöbben a végsőkig ottmaradtak velünk a reptéren, és még az utolsó pillanatokban is a könnyünkkel küszködve búcsúztunk tőlük. A végén már „csak” 12 óras hazaút várt ránk. ☺

Összességében nagyon sokat jelentett nekem ez a projekt, nagyon sok mindent megtanultam az ottani emberektől, nem számít, ha egy ember homoszexuális, mint ahogy a származása sem számít. Nagyon sokat segített nekem a tolerancia szintem növelésében ez a projekt, amit személyes véleményem szerint még a jövőben fel tudok használni. Meg szeretném köszönni ezt a fantasztikus lehetőséget mind a kísérő tanárainknak, és az egész Erasmus+ projektnek!

(Juhász Kevin)